

BEELD BANK

Uit het dagelijkse bombardement aan beeld selecteren de Gonzo (circus)-medewerkers beelden die in ons collectieve audiovisuele geheugen bewaard moeten blijven.

BY WAY OF OTHER DIRECTIONS (1)

In *Tetem* is een indrukwekkende korte film te zien van Lou Mouw als onderdeel van de expositie 'Al dat "vreemd is in de stad"' (t/m 10 oktober). Mouws 'By way of other directions' behandelt Brasilia, de hoofdstad van Brazilië, en laat zien wat (vrij letterlijk) de Fremdkörper zijn in dat grootse, modernistische project: menselijke lichamen. Eind jaren 1950 begon de bouw van wat Rio de Janeiro moest gaan vervangen als hoofdstad. De betrokken arbeiders woonden in provisorische woningen aan de randen van de stad, maar nadat de bouw van Brasilia voltooid was werden ze ontslagen en uit hun woningen gezet. De stad moest immers aanzien uitstralen. Mouw legt uit dat de straten te lang zijn om te voet af te leggen en dat je je niet kunt vergapen aan details in de façades, want die details zijn er niet. Zijn wrange conclusie: als je een ansichtkaart van een gebouw gezien hebt, dan heb je het gebouw gezien. Brasilia bezoeken loont niet, want deze stad draait niet om mensen. Filmmateriaal van handheld-camera's laten ondertussen een kil Brasilia zien waarin prestige boven de mens gaat. Hoewel er vaker gerept wordt over de relatie tussen menselijk lichaam en architectuur – niet in de minste plaats door kunstenaars – wordt Mouw niet te abstract-filosofisch. Hij haalt namelijk concrete voorbeelden aan, zoals een visuele vergelijking tussen Brasilia en een grootschalige nazi-bijeenkomst – om maar eens te tonen wat er vreselijk verkeerd kan gaan als het individu drastisch ondergeschikt wordt gemaakt aan het 'grotere belang'. (mab)

THE WAILING (2)

'The Wailing' bewijst dat de Zuid-Koreaanse genrefilm nog in springlevende toestand verkeert en eigenzinniger is dan wat er allemaal in Amerika gemaakt wordt. In een afgelegen dorpje moet een sullige politieagent allerlei bizarre gebeurtenissen onderzoeken. Van mensen die zijn veranderd in bloeddorstige monsters tot een mysterieuze Japanner die zich schuilhoudt in het bos. Ondertussen breekt er bij de agent thuis de pleuris uit als dochterlief bezeten lijkt te zijn door een demon. Een schimmige priester biedt aan om de boze geest uit het meisje te drijven, wat een ondragelijk beknellende scène oplevert. Maar wordt het kwaad daadwerkelijk verbannen of herrijzen er juist nieuwe duistere krachten in het dorp? Regisseur Na Hong-jin maakte al eerder het nare 'The Chaser' over de jacht op een sadistische seriemoordenaar die het op sekswerkers voorzien heeft. Voor 'The Wailing' gebruikt hij op inventieve wijze bekende elementen uit veel geliefde en canonieke horrorfilms. Denk bijvoorbeeld aan William Friedkins 'The Exorcist' en John Carpenters 'Prince of Darkness'. Hong-jin voegt daar wel zijn eigen ingrediënten aan toe die weer wat dichterbij huis

liggen. Het onhandige politieonderzoek doet op momenten denken aan de Zuid-Koreaanse klassieker 'Memories of Murder' van Bong Joon-ho. De onwerkelijke verspringingen in het verhaal hebben juist weer verwantschap met Kim Jee-woons 'A Tale of Two Sisters'. 'The Wailing' staat ondanks die knipogen wel op zichzelf. Het is een film die blijft verrassen door een beklemmende sfeer die geleidelijk plaatsmaakt voor een flinke portie gruwelijkheid in een bloederige climax. (gv)

PARTHENON (3)

Een van de meest besproken 'kunst'-beelden van de zomer van 2017 is het "Parthenon van Boeken" van de Argentijnse kunstenaar Marta Minujin dat nog tot 17 september tijdens Documenta14 in Kassel te zien is. Het kunstwerk - een replica op ware schaal van het Parthenon in Athene - is opgebouwd uit 100.000 verboden boeken die door het publiek, uitgevers en instellingen zoals bibliotheken zijn geschonken. Naast druk besproken door kunstcritici, was het vooral opvallend dat het deze zomer te zien was op menig Instagram-timeline. Gewoon fotogeniek of een veelzeggend en gelaagd beeld dat de tijdgeest wist te vatten? (rt)